

مطالعه اکتشافی در زمینه امکان سوء استفاده از اموال دولتی در میان کارمندان عالی پلیس سلطنتی مالزی

زولاتی عبدالکریم، جمالی سعید، هنیزا حنیم مصطفی بکری
ترجمه: امیر حسین باقری^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۲۸

از صفحه ۱۲۱ تا ۱۳۴

چکیده

بررسی گزارش کلاهبرداریهای شغلی در سال ۲۰۱۴ نشان می‌دهد موارد غصب اموال، بیش از ۸۵ درصد آمار را به خود اختصاص داده است و پرونده‌های فساد شغلی و مالی در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرد. سوء استفاده از اموال اداری آثار زیانبار طولانی مدتی را به همراه دارد که بصورت مستقیم چهره سازمان را مخدوش می‌سازد و اعتماد عمومی را سلب می‌کند. گزارش بازرسی کل بیانگر خسارت میلیونی در زمینه اموال و داراییهای دولتی طی سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ در پلیس سلطنتی مالزی است. یک افسر پلیس براحتی می‌تواند از موقعیت و یا قدرت خود برای منافع شخصی استفاده کند و این امر متعاقباً تصویر عمومی سازمان را به طور کلی در میان مردم لکه دار می‌کند. هدف این مطالعه ارزیابی امکان غصب اموال در میان کارمندان پلیس سلطنتی مالزی است. تحقیقات نشانگر این است که ۹۶ درصد پاسخ دهندگان منکر هرگونه تخلف مالی بوده و هزینه‌های استفاده شده تنها صرف هزینه‌های پزشکی شده است. ۹۲ درصد پاسخ دهندگان هرگونه استفاده از اموال رسمی نظیر دستبند و سلاح برای مقاصد شخصی را کاملاً رد کردند و تنها دو نفر از ۱۸۶ شرکت کننده در این طرح به ارتکاب چنین جرمی اعتراف کرده‌اند. یافته‌های این تحقیق باید آمار روشنی را درباره مسائل مربوط به سوء استفاده از اموال در اختیار پلیس سلطنتی مالزی فراهم آورد.

۱. مقدمه

فساد دستگاهی یکی از پرهزینه‌ترین مشکلات دنیای امروز است که بیشترین فشار را بر اقتصاد کشور وارد می‌کند و سازمانهای مرتبط با بخش خصوصی و دولتی را درگیر خود می‌سازد. بازپرسان ویژه کلاهبرداری (ACFF، ۲۰۱۴) طی گزارش سالانه خود اعلام کردند هر سازمان به طور معمول ۵ درصد از درآمد سالانه خود را به دلیل کلاهبرداری از دست می‌دهد. این رقم اگر نسبت به تولید ناخالص جهانی در سال ۲۰۱۳ بررسی شود به رقم ۳/۷ تریلیون دلار می‌رسد. به طور متوسط ضرر ناشی از این کلاهبرداریها ۱۴۵ هزار دلار است و ۲۲ درصد موارد درج شده در پرونده‌ها مواردی بالغ بر یک میلیون دلار را در خود جای داده است.

دانستن اینکه کلاهبرداریها چقدر هزینه برمی‌دارد، دشوار است. مواردی که ما در مورد آنها اطلاع داریم، تنها نشاندهنده بخش کوچکی از این مسئله است؛ نمونه‌هایی مانند انرون^۱، ورلدکام^۲، زیراکس^۳، آدلفیا^۴، تایکو^۵ و گلوبال کراسینگ^۶ طی چند سال گذشته موضوع اصلی بحث در حوزه تجارت بوده است. برای درک بهتر هزینه سنگین تحمیلی این کلاهبرداریها، می‌توان به شرکت انرون نگاهی انداخت. در سال ۲۰۰۱ سرمایه‌گذاران شرکت انرون میلیاردها دلار از دست دادند. کارمندان این شرکت، شغل خود را از دست دادند و تمامی برنامه‌های حمایتی و بازنشستگی آنها کاملاً از بین رفت (استیو آلبرت ۲۰۰۴).

رئیس حسابرسی کل مالزی، تائیسری توه^۷ طی کنفرانس بین‌المللی «برخورد با کلاهبرداری در بخش عمومی، ایجاد شفافیت و تقویت مدیریت مالی در دولت» در سال ۲۰۰۸ تأکید کرد که فساد اداری همه جا قابل مشاهده است. این امر تنها به کشورهای فقیر محدود نمی‌شود. بر اساس گزارشها این مسئله در کشورهای توسعه یافته برای شرکت‌هایی نظیر انرون و ورلدکام در امریکا، بانکو امبروزیان^۸ در ایتالیا، برینگز^۹ در بریتانیا نیز اتفاق افتاده است. سناریوی مشابهی که در مالزی رخ داد به سوابق پلیس در ۲۰۰۶ بر می‌گردد که در ۶۹۲۱ مورد پرونده جرائم تجاری

1. Enron
2. WorldCom
3. Xerox
4. Adelphia
5. Tyco
6. Global Crossing
7. Tan Sri Dato' Setia Haji Ambrin Bin Buang
8. Banco Ambrosian
9. Barings

در مجموع ۶۸۵ میلیون رینگیت (واحد پول مالزی) به خیانت در امانت، تقلب و جرائم سایبری مربوط می‌شود. علاوه بر آن، مالزی ۲۸۹۲ پرونده شامل جعل اسناد، ارزشهای خارجی، کارتهای اعتباری و تخلفات تحت قانون کیپی راییت مانند سانسور را به ثبت رسانده است. با گذشت سالها، گزارش حسابرس کل، برخی پروندههای مشکوک به کلاهبرداری را در کشور فاش کرد؛ برای مثال، چهار قلاده شامپانزه به باغ وحش تایپینگ در کشور آورده شد که به دروغ اعلام شده بود این حیوانات از یک مرکز پرورشی در نیجریه آورده شده‌اند در حالی که این حیوانات وحشی جنگلی بوده و اسیر شده‌اند. چنین معامله‌ای نقض کامل کنوانسیون بین المللی منع تجارت گونه‌های در معرض خطر است. طی چنین فرایندی، هزینه‌های گرفتن و بازگرداندن این حیوانات شامل هزینه‌های عمومی است.

در آمار کمیسیون مبارزه با فساد مالزی^۱ از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۳ تعداد موارد تحت بررسی در زمینه بدرفتاری (سوء استفاده از قدرت تحت عملکرد کمیسیون در سال ۲۰۰۹) کارمندان دولتی در مقایسه با دیگر بخشها مانند بخش خصوصی، سیاستمداران و بخشهای نظارتی بیشتر است. ۶۰ درصد از کارمندان دولتی، و ۱۷ درصد کارمندان بخش خصوصی، ۲۰ درصد از بخش نظارت و ۶ درصد از سیاستمداران هستند. این پدیده از آن زمان جدا شد که هزینه‌های بخش دولتی از عموم مردم که مالیات سنگینی می‌دهند، ضرر ناشی از کلاهبرداری ملت و مردم را همزمان تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ این در حالی است که در آمارهای دیگر، که توسط آژانس اجرای قانون کمیسیون صداقت (EAIC) ارائه شده است، تعداد پروندههای مورد تحقیق بین ۲۱ آژانس اجرایی و مقرراتی دولتی مالزی مانند اداره پلیس سلطنتی مالزی، اداره گمرک سلطنتی مالزی، داوطلبان مردمی مالزی، اداره حمل و نقل جاده‌ای و اداره مهاجرت مالزی بین سالهای ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴، ۱۵۰ مورد کشف شد که ۱۲۴ پرونده درباره پلیس سلطنتی مالزی بود. این نشان می‌دهد که ۸۳ درصد از موارد بررسی شده به پلیس سلطنتی مالزی متعلق بود.

دولت مالزی وقت، پول و تلاش خود را برای کنترل تعداد کلاهبرداریها صرف کرده است؛ برای مثال، مؤسسه مدیریت شرکتهای مالزی، دستورالعمل قانون مالزی را در سال ۲۰۰۰ در مورد حاکمیت شرکتهای معرفی، و در سال ۲۰۰۷ آن را برای تقویت هیئت مدیره و کمیته‌های حسابرسی بروز رسانی کرده است تا اطمینان حاصل شود آنها می‌توانند نقش خود را به طور مؤثر انجام دهند. در سال ۲۰۰۴، دولت، مؤسسه یکپارچگی مالزی^۲ را برای ترویج و تقویت

1. Malaysian Anti-Corruption Commission

۲. مؤسسه یکپارچه‌سازی مالزی (IIM) به عنوان آژانس هماهنگ‌کننده برای اجرای برنامه یکپارچگی ملی (PIN) تأسیس شد که هدف اصلی توسعه ملتی با تمامیت، انعطاف‌پذیر و پذیرای ارزشهای خوب جهانی است.

اخلاق و یکپارچگی بین شرکتها و مؤسسات مالزی یایی تأسیس کرد (مؤسسه یکپارچگی مالزی، ۲۰۰۵). بورس مالزی هم‌چنین با پیگیری بند ۹ قانون بازار و خدمات سرمایه‌گذاری ۲۰۰۷ با هدف افزایش استانداردهای حاکمیت شرکتی بین شرکتهای ذکر شده و افزایش اعتماد به نفس سرمایه‌گذاران، الزامات خود را اصلاح و طبقه‌بندی کرده است. مؤسسه حسابداران مالزی هم‌چنین استانداردهای بین‌المللی حسابرسی ۲۴۰ AI را در مورد "کلاهبرداری و خطا" مورد بازنگری قرار داد که حسابرس را ملزم می‌کند که در طول ممیزی در جستجوی کلاهبرداری بیشتر دقت و وقت صرف کند (لیهارون، اسماعیل، هاج هت، زیانی، ینگ، ۲۰۰۹). در تلاش برای مقابله با مفاسد، دولت مالزی در سال ۲۰۰۹ کمیسیون مبارزه با فساد مالزی را جایگزین آژانس مبارزه با فساد کرده است. در سال ۲۰۰۹، دولت با تمرکز بر شش مورد کلیدی اصل ملی در برنامه‌های تحول دولت، رویکرد جدیدی را برای تغییر دولت و بخش عمومی ارائه کرده که هدف اصلی آن در جهت کارایی بیشتر بدنه و ساختار ادارات دولتی است. عرضه خدماتی از این نوع، یکی از برنامه‌های "مبارزه با فساد" به عنوان روش دستگیری مفسدان از طریق شماری از ابتکارات گسترده است که نه تنها به مسئله فساد از بالا به پایین پرداخته بلکه به مسئله فساد در اجرای احکام نیز می‌پردازد. آژانسها، هم‌چنین سامانه تدارکاتی دولت را محکم کرده‌اند تا فرصتهای فساد و کلاهبرداری و تخلف را به حداقل برساند. با وجود این تلاشها، عملکرد مالزی بهبود نیافته است. رشته مظنون به سوء استفاده از داراییهای فاش شده در گزارش حسابرس کل، و کلاهبرداری در صورتهای مالی، که بین شرکتهای مالزی اتفاق می‌افتد و در بررسی اخیر توسط شفافیت بین‌المللی در مورد شاخص برداشت فساد ۲۰۱۳، مالزی فقط موفق شده است یک پله در رده بندی از ۵۴ به ۵۳ از ۱۷۷ کشور جهان جا به جا شود و در جایگاه ۵۰ قرار گرفت در حد متوسطی از درک مردم باقی مانده است و این نشان می‌دهد که اقدامات پیشگیری از جنگ هنوز هم ناکافی است. این مطالعه با هدف ارزیابی احتمال حضور مقامات دولتی بویژه پلیس سلطنتی مالزی برای شرکت در سوء استفاده از داراییها انجام شده است.

۲. بررسی تاریخچه تحقیق

انجمن متخصصان تحلیل کلاهبرداری این مقوله را به دو دسته طبقه‌بندی می‌کند: کسانی که به نمایندگی از سازمانی مرتکب شده، و کسانی که علیه سازمان مرتکب شده‌اند. کلاهبرداری که به نمایندگی از سازمانی انجام می‌شود، معمولاً از طریق اقدامات مدیران ارشد صورت می‌گیرد که رایجترین آن گزارشهای مالی ساختگی است. این کلاهبرداریها به منظور بهتر نگاهداشتن

گزارشها یا افزایش قیمت سهام شرکت انجام شده است. کلاهبرداری علیه سازمان به اختلاس کارمندان یا کلاهبرداری شغلی معروف است.

این انجمن در سال ۲۰۱۴ کلاهبرداری شغلی را این گونه تعریف کرد: "... استفاده از شغل برای منافع شخصی از طریق سوء استفاده یا غصب منابع یا داراییهای سازمان استخدام کننده است که به سه دسته اصلی طبقه بندی می شود: سوء استفاده از داراییها، فساد و صورتهای مالی کلاهبرداری که به این شرح تعریف می شود: سوء استفاده از دارایی، طرح کلاهبرداری است که در آن یک کارمند از منابع سازمان کارفرمایان دزدی، و یا از آن سوء استفاده می کند؛ مانند دزدی پول نقد شرکت، برنامه های صدور صورت حسابهای دروغین و گزارشهای هجوم هزینه. فساد، طرح کلاهبرداری است که در آن یک کارمند از نفوذ خود در معامله تجاری به شکلی سوء استفاده می کند که وظیفه خود را در برابر کارفرما به منظور دستیابی به منافع مستقیم یا غیرمستقیم، مانند طرحهایی نقض می کند که شامل رشوه، افزایش حقوق غیرقانونی یا تعارض منافع و اخاذی اقتصادی است.

انجمن متخصصان تحلیل کلاهبرداری در نظرسنجی خود با عنوان "گزارشی به ملت در مورد تقلب شغلی و سوء استفاده مالی در سال ۲۰۱۴" گزارش کرد، طرحهای سوء استفاده از دارایی، رایجترین نوع کلاهبرداری شغلی است که شامل ۸۵ درصد از موارد گزارش شده است و به دنبال آن فساد ۳۷ درصد در طرحهای کلاهبرداری مالی ۹ درصد از مجموع کار را در بر می گیرد. سلب مالکیت دارایی مربوط به دزدی اموال یک نهاد است که اغلب توسط کارمندان در مقادیر نسبتاً کم و نا چیز صورت می گیرد و یا معمولاً توسط مدیرانی انجام می شود که قادر به پنهان کردن این نوع از سوء استفاده ها به روشهایی هستند که تشخیص آنها دشوار است (لارل چاپل، کالین فرگوسن، دیانا کانگ، ۲۰۰۷).

سوء استفاده از داراییها شامل انواع مختلفی از قبیل ارائه مطالبات مربوط به هزینه های کاذب یا تورم، دزدی یا تغییر و جعل چکها، نقل و انتقالات غیرقانونی به دیگر حسابهای بانکی، تبانی با مشتریان و تأمین کنندگان مانند اضافه برداشت از فاکتورهای خرید، فروش دارایی سازمانها با کمترین مبلغ و انتقال مستقیم آن به حساب کارمندان مجری طرح است (ترنر، ۲۰۰۸).

در یک زمینه محلی، گروهی از محققان دریافتند که دو نوع دارایی، که به احتمال زیاد در ادارات محلی مورد سوء استفاده قرار می گیرد، وسایل نقلیه و اتصال به اینترنت (هر یک ۲۶ درصد)، دوم تجهیزات رایانه ای (۲۰ درصد)، سوم لوازم التحریر (۱۸ درصد) و آخر، تلفن (۹ درصد) است. بالاترین رتبه برای وسایل نقلیه و اتصال به اینترنت ممکن است بدان معنی باشد که این دو

نوع از دارایی و امکانات اداری، بیشتر از همه در معرض سوءاستفاده قرار دارد (ابی مجید، محمد، عبدالله، محمود، ۱۳۸۹).

۳. روش تحقیق

در این مطالعه، جمعیت مورد نظر، مقامات پلیس سلطنتی مالزی هستند. پرسشنامه به صورت تصادفی بین این افراد در کوالالامپور و سلانگور مالزی توزیع شد. بر اساس آمار ایالتی، که در مورد تعداد موارد سوء رفتار موردی اعلام شد و با توجه به گزارش ارائه شده از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ توسط آژانس اجرای قانون کمیسیون صداقت، پرونده‌های کوالالامپور و سلانگور با ۵۲٪ بیشترین میزان بین دیگر ایالتها بود. در مجموع ۱۸۶ پرسشنامه از ۲۰۰ پرسشنامه توزیع شده دریافت شد.

۳-۱. اندازه‌گیری متغیرهای تحقیق

پرسشنامه از دو بخش تشکیل شده است: بخش اول پاسخ دهندگان را به انتخاب اطلاعات دموگرافیک خود از قبیل جنسیت، سن، وضعیت ازدواج، موقعیت شغلی، میانگین حقوق ماهانه، سطح تحصیلات و تعداد سالهای خدمت در این بخش ملزم می‌کند. در بخش دوم از پاسخ‌دهندگان خواسته شد تا با استفاده از داراییهای اداری و تسهیلات و مقیاس رتبه‌بندی ۵ امتیاز ن.ع لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۵ (نظر کاملاً موافق) نظر خود را ارائه کنند. این مورد با برخی دیگر از اصلاحات برگرفته از یک مطالعه قبلی در مورد احتمال سوء استفاده از داراییها در یک اداره محلی است (ابو مجید، محمد، عبدالله، محمود، ۲۰۱۰).

جدول (۱): سوء استفاده از داراییها

توضیح موارد مورد بحث	
من
•	به دلایل شخصی از یک وسیله نقلیه اداری استفاده کرده‌ام.
•	از خدمات اینترنتی اداره برای اهداف شخصی استفاده کرده‌ام.
•	از لباسهای فرم خود استفاده نامناسب کرده‌ام.
•	برخی از داراییهای دفتر مانند دستبند و سلاح و امثال آن را بدون اجازه مافوق برداشته‌ام.
•	برخی از داراییهای دفتر مانند دستبند و سلاح و امثال آن را برای استفاده شخصی به خانه برده‌ام.
•	ساعات واقعی کار را به ساعات اضافه کاری برای مطالبه حقوق بیشتر به ناحق افزوده‌ام.
•	از بودجه سفرهای اداری برای سفرهای شخصی استفاده نمودم.
•	پرونده‌ای برای هزینه‌های پزشکی ساختگی ایجاد نموده‌ام.
•	از رایانه و چاپگر اداره برای مصارف شخصی استفاده کرده‌ام.
•	پول نقد هزینه‌های اداره را برای مصارف شخصی وام گرفته‌ام.

۴. یافته‌ها

در مجموع ۱۸۶ پرسشنامه از ۲۰۰ پرسشنامه توزیع شده بازگردانده شد، بنابراین ۹۳ درصد پاسخها دریافت شد. طبق گفته آلرک^۱ و ستل^۲ (۱۹۹۵) با کسب پاسخ ۵ تا ۱۰ درصد در تحقیقات رایج شده است. بنابراین، میزان پاسخ این مطالعه بسیار عالی تلقی می‌شود. در بخش اول پرسشنامه از سؤال کنندگان در مورد اطلاعات دموگرافیک خود که شامل جنس، گروه سنی، وضعیت تأهل، شغل، متوسط درآمد ماهانه، سال خدمات و سطح تحصیلات است، سؤال شد. پاسخ در جدول (۲) ذیل آمده است:

جدول (۲): اطلاعات دموگرافیک پاسخ دهندگان

مشخصات دموگرافیک	تکرار	درصد
جنسیت		
مرد	۱۵۲	۸۱/۷
زن	۳۴	۱۸/۳
گروه سنی		
زیر ۲۰ سال	۲	۱/۱
۲۰ تا ۲۵ سال	۳۰	۱۶/۱
۲۶ تا ۳۰ سال	۷۲	۳۸/۷
۳۱ تا ۳۵ سال	۲۴	۱۲/۹
۳۶ تا ۴۰ سال	۱۶	۸/۶
۴۱ تا ۵۰ سال	۲۶	۱۴
۵۱ سال به بالا	۱۶	۸/۶
وضعیت تأهل		
مجرد	۶۴	۳۴/۴
متأهل	۱۱۸	۶۳/۴
بیوه	۴	۲/۲
موقعیت شغلی		
پاسبان	۳۶	۱۹/۴
سرجوخه	۳۴	۱۸/۳

1. Alreck

2. Settle

ادامه جدول (۲): اطلاعات دموگرافیک پاسخ دهندگان

درصد	تکرار	مشخصات دموگرافیک
۳۵/۵	۶۶	گروهیان سوم
۸/۶	۱۶	گروهیان دوم
۲/۲	۴	گروهیان یکم
۱۰/۸	۲۰	بازرس
۵/۴	۱۰	دیگر مشاغل اداره
متوسط درآمد ماهانه		
۲۳/۷	۴۴	۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ رینگیت
۳۰/۱	۵۶	۲۰۰۱ تا ۳۰۰۰ رینگیت
۲۸	۵۲	۳۰۰۱ تا ۴۰۰۰ رینگیت
۱۲/۹	۲۴	۴۰۰۱ تا ۵۰۰۰ رینگیت
۵/۴	۱۰	۵۰۰۱ رینگیت و بیشتر
مدت زمان خدمت		
۲/۲	۴	کمتر از ۱ سال
۲۲/۶	۴۲	۱ تا ۳ سال
۱۲/۹	۲۴	۴ تا ۵ سال
۲۳/۷	۴۴	۶ تا ۱۰ سال
۳۸/۷	۷۲	۱۱ سال و بیشتر
میزان تحصیلات		
۷۳/۷	۱۳۷	گواهینامه SPM/MCE
۱۰/۲	۱۹	دیپلم متوسطه
۱۵/۱	۲۸	کارشناسی
۱/۱	۲	ارشد

از ۱۸۶ پاسخ دهنده، ۱۵۲ نفر مرد و ۳۴ زن بودند؛ یعنی ۸۱/۷ درصد مرد و ۱۸/۳ درصد دیگر زن هستند. بیشتر مقامات پلیس سلطنتی مالزی مرد بودند. در حال حاضر تنها ۱۱/۷ درصد از ۱۱۳،۶۶۶ نیروی آژانس را زنان تشکیل می‌دهند (برنامه ۲۰۱۴).

برای گروه سنی، فقط دو نفر از پاسخ دهندگان زیر ۲۰ سال، ۱۶/۱ درصد نفر ۲۰ تا ۲۵ سال، ۳۸/۷ درصد ۲۶ تا ۳۰ سال، ۱۲/۹ درصد از ۳۱ تا ۳۵ سال و فقط ۸/۶ درصد نفر ۳۶ تا ۴۰ سال داشتند. ۱۴ درصد افراد ۴۱ تا ۵۰ سال و ۸/۶ درصد ۵۱ سال و بیشتر بودند؛ بنابراین

می توان نتیجه گرفت که بیشتر پاسخ دهندگان ۲۰ تا ۳۵ سال داشتند که ۶۷/۷ درصد از پاسخ دهندگان را تشکیل می دهند.

در مورد وضعیت زناشویی، بیشتر پاسخ دهندگان متأهل بودند که ۶۳/۴ درصد آنها را تشکیل می داد. ۳۴/۴ درصد مجرد و تنها ۴ نفر بیوه بودند.

در مجموع ۶۶ نفر از ۱۸۶ از پاسخ دهندگان با موقعیت شغلی به عنوان سرجوخه که شامل ۳۵/۵ درصد، ۱۸/۳ درصد سرجوخه، ۱۰/۸ درصد بازرس، ۱۹/۴ درصد پاسبان، گروهبان ۸/۶ درصد، و در نهایت ۲/۲ درصد از پاسخ دهندگان گروهبان یکم بودند.

حدود ۳۸/۷ درصد از پاسخ دهندگان ۱۱ سال و بیشتر با اداره پلیس سلطنتی مالزی کار کرده اند. ۲۳/۷ درصد برای ۶ تا ۱۰ سال، ۱۲/۹ درصد برای ۴ تا ۵ سال، ۲۲/۶ درصد به مدت ۱ تا ۳ سال و فقط ۲/۲ درصد با کمتر از یک سال خدمت برای اداره پلیس سلطنتی مالزی کار کرده اند. این نشان می دهد که بیشتر پاسخ دهندگان با تجربه بوده و درک درستی از روند کار در حوزه خود دارند.

در قسمت بعدی از پاسخ دهندگان در مورد متوسط درآمد ماهانه آنها پرسیده شد. ۲۷/۳ درصد نزدیک به ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ رینگیت، ۳۰/۱ درصد حدود ۲۰۰۱ تا ۳۰۰۰ در هر ماه، ۲۸ درصد از پاسخ دهندگان بین ۳۰۰۱ تا ۴۰۰۰، ۱۲/۹ درصد ۴۰۰۱ تا ۵۰۰۰ و ۵/۴ درصد بیش از ۵۰۰۰ رینگیت دریافتی ماهانه دارند.

سرانجام از پاسخ دهندگان در مورد سطح تحصیلی آنها سؤال شد. بیشتر پاسخ دهندگان دارای گواهینامه^۱ MCE/SPM بودند و ۷۳/۷ درصد از پاسخ دهندگان را تشکیل می دادند. ۲/۱ درصد آنها با مدرک دیپلم و ۱۵/۱ درصد تحصیلات خود را تا مقطع تحصیلات دانشگاهی ادامه داده اند. ۱/۱ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد و هیچ یک دارای مدرک دکترا نبودند. در بخش دوم پرسشنامه از پاسخ دهندگان در مورد عملکرد معمول خود در استفاده از دارایی سازمانی پرسیده شد که پاسخ طبق جدول (۳) است:

جدول (۳): سوء استفاده از داراییها

درصد					شرح موارد
کاملاً موافق	موافق	ممتنع	مخالف	کاملاً مخالف	
من ...					
۸	۳	۵	۹	۷۳	... به دلایل شخصی از وسیله نقلیه اداری استفاده کردم.
۶	۸	۳	۱۰	۷۳	... از خدمات اینترنتی اداری برای اهداف شخصی استفاده کرده‌ام.
۱	۵	۶	۸	۸۰	... از بعضی از لباسهای فرم استفاده نامناسب کرده‌ام.
۰	۲	۵	۵	۸۷	... داراییهای دفتر مانند دستبند و سلاح و امثال آن را بدون اجازه مافوق برداشته‌ام.
۲	۳	۱	۵	۸۹	... برخی از داراییهای دفتر مانند دستبند و سلاح و امثال آن را برای استفاده شخصی به خانه برده‌ام.
۷	۵	۴	۵	۷۸	... ساعات واقعی کار را به ساعات اضافه کاری برای مطالبه حقوق بیشتر به ناحق افزوده‌ام.
۱	۶	۳	۱۲	۷۷	... از بودجه سفرهای اداری برای سفرهای شخصی استفاده کرده‌ام.
۰	۰	۴	۴	۹۲	... پرونده‌ای برای هزینه‌های پزشکی ساختگی ایجاد نموده‌ام.
۶	۴	۲	۱۴	۷۴	... از رایانه و چاپگر اداره برای مصارف شخصی استفاده کرده‌ام.
۲	۲	۸	۵	۸۳	... پول نقد هزینه اداره را برای مصارف شخصی وام گرفته‌ام.

بر اساس یافته‌های جدول (۳)، ۸۴ درصد از پاسخ دهندگان مخالف این هستند که به دلایل شخصی از وسیله نقلیه اداری استفاده کرده‌اند؛ با این حال، ۱۱ درصد قبول دارند از وسیله نقلیه اداری برای مصارف شخصی استفاده کرده‌اند. ۸۳ درصد از پاسخ دهندگان مخالفند که از خدمات اینترنت برای اهداف شخصی استفاده کرده‌اند و ۱۷ درصد موافق هستند که از لباس اینترنت برای مصارف فردی استفاده کرده‌اند. ۸۸ درصد از پاسخ دهندگان مخالفند که از لباس فرم خود استفاده نابجا کرده‌اند و ۶ درصد اعتراف کردند که از آن استفاده نامناسب کرده‌اند. ۹۲ درصد از پاسخ دهندگان مخالفند که برخی از داراییهای دفتر مانند دستبند و سلاح را بدون اجازه مافوق از آنها گرفته‌اند. فقط ۲ درصد از پاسخ دهندگان موافقند که مرتکب تخلف شده‌اند. ۹۶ درصد از پاسخ دهندگان مخالفند که در تشکیل پرونده‌های پزشکی با هزینه‌های ساختگی در سازمان خود تجربه دارند. پاسخ دهندگان مدعی هستند که هیچ‌گاه مرتکب این تخلف نشده‌اند. ۹۴ درصد، پاسخ دهندگان مخالف این هستند که معمولاً برخی از داراییهای

دفتر، مانند دستبند و سلاح را برای مصارف شخصی به خانه می‌آورند و تنها ۲ درصد از پاسخ‌دهندگان کاملاً موافقت می‌کنند که معمولاً دارایی اداری را برای مصارف شخصی به خانه می‌آورند. ۸۸ درصد از پاسخ‌دهندگان مخالفند که از پول نقد هزینه دفتر را مصارف شخصی استفاده کرده‌اند. تنها ۴ درصد موافق هستند که مرتکب چنین جرمی شده‌اند. به غیر از این، ۸۳ درصد از پاسخ‌دهندگان مخالفند که معمولاً ساعتهای اضافه کاری دروغین را با ادعای اضافه کاری مطرح کرده‌اند؛ با این حال، ۱۲ درصد موافق هستند که آنها در ثبت ساعات اضافی برای مطالبه اضافه کاری خود مبالغه کرده‌اند. ۹۶ درصد هزینه پزشکی مرتبط با سوانح و درگیریهای ساختگی نداشته‌اند. هیچ کدام از آنها موافق نیستند که در چنین فعالیتهایی شرکت کرده‌اند.

۵. نتیجه‌گیری

با وضعیت فعلی و ادعای موجود، مبنی بر اینکه برخی از مقامات پلیس در کارهای روزمره خود رفتار غیرقانونی را به عنوان هنجار انجام می‌دهند؛ اگر چه نیروهای درگیر در موارد بدرفتاری فقط نمایانگر بخش کوچکی از آژانس است، حتی وجود این آمار یک درصدی در جمعیت اداره پلیس سلطنتی مالزی، می‌تواند شالوده اجرایی تمام آژانس را به خطر بیندازد؛ از این رو، کنترل داخلی مناسب و منظم برای اجرای قوانین بسیار مهم است؛ زیرا باعث افزایش اعتماد به نفس کارمندان و ذی‌نفعان خواهد شد. سؤال درباره کارایی ساختار مجازات برای نیروهایی که بدرفتاری یا فعالیتهای کلاهبرداری را انجام می‌دهند، باید با صدای بلند شنیده شود. بنابراین، بسیار مهم است که تصدیق کنیم که معرفی عامل کنترل در تقویت صداقت آنها نقش دارد. در مورد ذی‌نفعان، اقدامات سختگیرانه نسبت به شخص و رفتار نامشروع می‌تواند با اجرای اقدامات پیشگیرانه به عنوان سامانه کنترل اصلی قابل توجه باشد و از التهاب فضای نظارتی بکاهد. همکاری کمیسیون مبارزه با فساد مالزی، آژانس اجرای قانون کمیسیون یکپارچگی^۱ و وزارت پلیس سلطنتی مالزی در تلاش برای کاهش بدرفتاری بین مقامات این کشور فکر خوبی به نظر می‌رسد؛ زیرا این امر می‌تواند باعث افزایش حسن اخلاق و صداقت بین آنها شود. به مقامات پیشنهاد می‌شود که این اداره گزارشهایی را نیز در مورد فعالیتها در جهت ارتقای صداقت کارکنان خود ارائه کند و آنها هم باید گزارشهایی را در مورد تخلفاتی که طبق قانون تایید شده است، تهیه، و متخلفان را علنی به عموم معرفی کنند. این امر می‌تواند گام مهمی در زمینه کاهش بدرفتاری بین مسئولان باشد که در دسترس عموم قرار گیرد. بخش دین و مشاوره در اداره پلیس سلطنتی مالزی نیز باید برنامه‌هایی مدت‌دار و مداوم را

ایجاد کند تا دانش دینی را بین مسئولانش ارتقا بخشد تا زمانی که بتوانند اسلام را به عنوان روش زندگی در کارهای شخصی خود ادغام کنند، بویژه در اجرای وظایف به عنوان مقامات پلیس. آنها باید از دانش کافی دینی برخوردار شوند تا از درگیر شدن در کلاهبرداری جلوگیری به عمل آید. از آنجا که دولت یک قدم جلوتر در تأمین مقدمات پیشرفت برای کشور برداشته است، اداره پلیس سلطنتی مالزی یکی از دستگاه‌های اجرایی است که وظایف خود را برای اطمینان از دستیابی به برنامه‌های تحول دولت به عهده دارد؛ این بدان دلیل است که یکی از برنامه‌های تحول با عنوان "مبارزه با فساد" شناخته می‌شود که همه باید نقش خود را برای رفع مشکل فساد در سازمان خود و هم‌چنین کل مالزی ایفا کنند.

فهرست منابع

- ACFE (2014). Report to the Nation on Occupational Fraud and Abuse 2014.
- Albrecht, W. S., Albrecht, C. O., & Albrecht, C. C. (2013). Current Trends In Fraud and its Detection. **Information Security Journal: A Global Perspective**, 17(2), 1-12.
- Albrecht, W. S., & Albrecht, C. O. (2004). **Fraud Examination & Prevention**. United States America: Thomson South-Western.
- Aziz, A. A., Nor, A. M., & Ahmad, S. N. S. (2010). **Fraud in Federal Statutory Bodies**. Paper presented at the 2010 International Conference on Financial Theory and Engineering, Shah Alam.
- Brucker, W. G., & Rebele, J. E. (2010). Fraud at Public Authority. **Journal of Accounting Education**, 26-37.
- Chapple, L., Ferguson, C., & Kang, D. (2007). Corporate Governance and Misappropriation. **Journal of Forensic & Investigative Accounting**, 1(2), 1-26.
- Dellaportas, S. (2013). Conversations with inmate accountants: Motivation, opportunity and the fraud triangle. **Accounting Forum**, 37, 29- 39.
- Dominey, J. W., Fleming, A. S., Kranacher, M.-J., A, R., & Junior, R. (2010). Beyond The Fruad triangle: Enhancing Deterrence of Economic Crime. **The CPA Journal**, 17-24.
- Hair, Black, Babin, Anderson, & Tathlam. (2009). **Multivariate Data Analysis**. Upper Sadle River: Pearson Education.
- Kassem, R., & Higson, A. (2012). The New Fraud Triangle Model. **Journal of Emerging Trends in Economic and Management Sciences**, 3(3), 191-195.
- Lee, Haron, Ismail, Haat, C., Zaini, & Ying. (2009). **Principles and Contemporary Issues in Internal Auditing (2nd Ed)**. Kuala Lumpur: McGraw Hill.

- Majid, R. A., Mohamed, N., Abdullah, A., & Mahmud, Z. (2010). **An Exploratory Study on the Possibility of Misappropriation of Assets.**
- The Sun Daily. (2013). **Malaysia ranks 53 in Corruption Perception Index 2013.** Retrieved from <http://www.thesundaily.my/news/89584>
- Turner, C. (2008). **Fraud Risk Management.** United Kingdom: CIMA.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني

Abstracts

پرتال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني